

2017. április 22. szombat

Mk 16, 9-15

Körülvesz minket a média, a dolgokról nem csak hallunk, meg is nézhetjük, felvehetjük a kapcsolatot pillanatok alatt bárkivel, vagy mindennek utánanézhethetünk, nem úgy mint annak idején a tanítványok. A napokban pont egy videót ajánlottak nekem, ahol keresztények, miután megtérnek, kimennek az utcára és gyógyítanak, nyelveken szólnak, épp' mint a tanítványok, ahogy ennek résznek a folytatásában írták. És nem hittem, - nem hittem pont mint a tanítványok - pedig a videón még láthattam is. De nem, ez nem lehet, ha gyógyítanak, menjenek be egy kórházba és ürítsék ki, ha nyelveken szólnak, ne halandzsázzanak, hanem beszéljenek magyarul, az úgyis a világ legbonyolultabb nyelve. Szóval kifogás mindenre van, pedig meg kéne térni és hinni. Nem tudom miért kellett megkérdőjeleznem mások erejét és hitét. Pedig a mindennapokban azt gondolom, jó kapcsolatom van Istennel, de ez a történet is szembesít, hogy ez nem az a hit, ami hegyeket mozgatna. Szóval a képlet ennyi: higgyetek. Térjünk meg ma és minden nap.

És végezetül a kedvenc bibliai soraimat teszem ide, ami összecseng a mai evangéliummal: *„ha akkora hitetek volna, mint egy mustármag, és azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen oda! - odamenne, és semmi sem volna nektek lehetetlen”.*

Sztraka Ági (Budapest)